

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 24T/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115011739
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115011739.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a prísediacich Anny Gunišovej a Štefana Mráza, v trestnej veci obžalovaného O. C., nar. XX.XX.XXXX v N., trestne stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 12. apríla 2016 takto

rozhodol:

O b ž a l o v a n ý : O. C., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom Z., Z. D. S., Štefana N. XXX/XXA, t.č. vo výkone väzby v trestnej veci Okresného súdu H., č.k. 5T/33/2015,

sa uznáva za vinného, ž e

v presne nezistenom čase v roku 2010-2012 pri konflikte so svojou manželkou I. C. v Z. v rodinnom dome na ul. S. N. č. XX/A, túto pripútal v kuchyni ich rodinného domu policajnými putami o radiátor, pričom poškodená I. C. bola pripútaná o radiátor a obmedzená na osobnej slobode približne 10 - 15 minút a to do doby príchodu O. C., ktorý ju po príchode do rodinného domu našiel uplakanú a osamotenú, na čo jej vzápätí odomkol putá,

t e d a

inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), § 127 ods. 4 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. j), § 37 písm. h), Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa súčasne zrušuje výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014 a právoplatného dňa 22.11.2014, sp. zn. OT/230/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 23.09.2015 bola Okresnému súdu Trnava doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Trnava na obvineného O. C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Súd vykonal v dňoch 27.10.2015, 03.12.2015, 11.02.2016 a 12.04.2016 dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného O. C., výsluchom svedkyne - poškodenej I. C., výsluchom svedka O. C., svedkyne G. C., svedka O. C. ml., svedkyne O.. V. H., svedka O. H., svedkyne V. N., svedkyne F. G., svedka N. C., svedka V. Y., svedkyne O.. V. T., výsluchom znalca, čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný O. C. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku o tom, že zo spáchania skutku sa cíti byť nevinný. Z jeho výpovede na hlavných pojednávaniach vyplynulo, že v ten deň keď manželka podala trestné oznámenie na neho, tak mala dosť vypité, bolo to v sobotu poobede a k večeru volal dcére, aby s manželkou spravila poriadok. Vzniknuté problémy počas rokov riešili ako rodina, ale posledné dni volal dcére, že manželka je zase dosť opitá, aby si došli pre ňu. Dcéra prišla až na druhý deň aj s manželom, zobrali si manželku k sebe domov. Pod vplyvom vyhrážok dcéry týkajúcich sa vnúčencov, že už ich nebude nikdy vidieť a budú mať zakázané k nim chodiť na návštevy, manželka pod strachom a obavy z daných vyhrážok išla vypovedať na políciu. Keď manželka išla vypovedať proti nemu bola pod psychickým tlakom. Ako rodina chceli dať jeho manželku na protialkoholické liečenie. Jeho manželka všetky vzniknuté problémy riešila konzumáciou alkoholu, ťažko pracovala, bola chorá, vlasy jej vypadávali, má cystu, krčové žily. Obžalovaný tiež uviedol, že ho mrzí celá situácia čo sa stalo, ako to vzniklo, doteraz si kladie otázky prečo to došlo až takto ďaleko. Tiež uviedol, že manželke odpúšťa. Jeho manželka je závislá na vnúčencoch, tak, že asi neľúbi nikoho a keď jej dcéra povedala, že keď bude piť, nebude ich vidieť, tak ho neprekvapuje, že spravila to čo spravila. Obžalovaný uviedol, že jej odpustil a chce s ňou žiť, pretože boli zosobášení v kostole a nechce sa s ňou rozviesť, chce jej pomáhať. Obžalovaný uviedol, že mohli to vzájomne riešiť, rozdeliť majetok, avšak manželka nemala o to záujem. Obžalovaný priznal, že spoločne s manželkou majú problémy s alkoholom, chceli sa liečiť spolu s manželkou, avšak ona to nezvládla. Keď bola manželka pod vplyvom alkoholu, nikdy na ňu neútočil fyzicky, iba ústne, dal ju spať, musel ju odniesť, keď robila hlúposti, čo sa pri opitom človeku stáva. Nikdy ju neudrel, nefackal, nekopal. Vždy ju niesol do postele, chytil ju za nočnú košeľu za ruku a odviezol ju spať. Obžalovaný ďalej uviedol, že konzumuje alkohol normálne ako každý Slovák, ale keď si povie tak aj rok nepije. S kamarátom si vypije napr. v sobotu, potom dva tri dni nepije, keď idú na návštevu tak si dajú napr. pol litra vína, keď boli na svadbe, tam sa vypilo viacej. Niekedy nepije tri dni, nechodí do šenku, nechodí na jarmoky. Obžalovaný uviedol, že raz ale pred piatimi rokmi mala prísť dcéra G. aj s manželom na návštevu, manželka už popíjala počas dňa. Dcéra telefonovala, že prídu na obed. Žena popíjala, stresovalo ju to, že každý problém riešila alkoholom. Došiel mu medzitým kamarát a nechcel, aby ju videl opitú tak povedal „I. nachvíľu ťa tu pripútam o radiátor.“ Prišla dcéra, videla to, zasmiali sa, bola to sranda.

Obžalovaný v rámci záverečnej reči uviedol, že „ja sa cítim nevinný, tak ako to bolo uvádzané sa to nestalo a pridrievam sa záverečnej reči môjho obhajcu. Skutok sa nestal tak ako to bolo uvádzané obžalobou. Celé toto ľutujem čo sa stalo a až kam sa to dostalo.“

Obhajca v rámci záverečnej reči uviedol: „V predmetnej trestnej veci boli všetky dôkazy v prípravnom konaní proti obvinenému zabezpečené pred vznesením obvinenia a teda mimo rámca kontradiktórneho konania. Z uvedeného dôvodu nemožno na ich obsah v ďalšom konaní prihliadať. Záverečná reč obžaloby na dnešnom hlavnom pojednávaní sa opiera práve o tieto dôkazy a vyvodzuje z nich závery, ktoré však z uvedených dôvodov nemôžeme použiť. Nie je možné použiť ani samotný znalecký posudok,

pretože aj ten bol vypracovaný na základe dôkazov zabezpečených mimo rámca kontradiktórnosti. Poukážem napr.

R 46/1988, ktoré je možné analogicky použiť aj na túto situáciu, i keď v čase vydania tohto rozhodnutia bol Trestný poriadok v inom znení. Na hlavnom pojednávaní sa vykonali dôkazy, pričom skutkový stav uvedený v obžalobe sa nepotvrdil. Podľa súdnej praxe súd nemôže vyvodzovať náležité zistenia skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo je s vysokým stupňom pravdepodobnosti (rozhodnutie NS SR 5To/17/2009) a celý rad iných. Na hlavnom pojednávaní v neprospech obžalovaného vypovedal iba jeden svedok, ale ani z jeho výpovede nemožno ustáliť skutkový stav obžaloby a ani použitú právnu kvalifikáciu. Napokon podľa súdnej praxe opäť rozhodnutie NS SR, sp.zn. 2Toš/4/2009 a iných, ak má byť rozhodnutie založené na výpovedi len jedného svedka priamo usvedčujúceho obžalovaného zo spáchania skutku, musia byť ostatné nepriame dôkazy tak ucelené a navzájom previazané, aby nedávali ani najmenšiu pochybnosť o vierohodnosti usvedčujúceho dôkazu. V danej veci neexistujú žiadne dôkazy o vine obžalovaného odôvodňujúce právnu kvalifikáciu použitú obžalobou. Z vykonaných dôkazov nie je možné ustáliť skutkový stav, preto navrhujem postupovať podľa § 285 písm. a) Tr. por., teda oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.“

Z výpovede svedkyne a poškodenej Evy C. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že vtedy keď bola podať trestné oznámenie, predtým mala hodne vypité, a ani si neuvedomila, aké to bude mať následky. Uviedla, že mala ísť radšej doktorovi povedať, že sa jej manžel má ísť liečiť z alkoholizmu, aj ona sa už liečila. Všetko čo sa stalo je jej ľúto. S manželom mali dobrý vzťah, chodili na dovolenky, majú záhradu, chovajú spoločne ovce. Keď bola opitá, tak často padala a deti si mysleli, že ju bije manžel. K tomu radiátoru ju pripútal manžel preto, lebo mala prísť dcéra so zaťom a nechcel, aby pila. Svedkyňa ďalej uviedla, že začala piť častejšie kvôli tomu, že jej pred 12 rokmi sused zabil jej otca, ktorý jej veľmi chýbal. Chce stále žiť s manželom v spoločnej domácnosti, pretože majú veľký rodinný dom a je tam sama žena. S manželom sú manželia už 34 rokov. Manžel začal piť alkohol asi pred piatimi rokmi, pil dva alebo tri dni a potom bolo niekoľko týždňov pokoj. Keď bol manžel pod vplyvom alkoholu, tak bol niekedy podráždený a potom išiel späť, nebol agresívny ani verbálne ani fyzicky na ňu ani na deti. Modriny čo mala na tele si spôsobila vždy sama, deti si mysleli, že ju bije manžel, avšak ona sa im hanbila povedať, že pije alkohol a zranenia si sama spôsobila v opitosti. Ďalej uviedla, že ju manžel nikdy nevyháňal z domu, iba jej povedal, že keď sa jej nepáči, môže ísť k dcére G.. Svedkyňa uviedla, že má problémy s alkoholom a keď bola opitá spadla zo schodov, raz si vybila zuby. Raz ju manžel pripútal o radiátor, keď varila guláš, pripútaná bola asi pol hodinu, potom ju následne odpútal zať C., ktorý prišiel s dcérou na návštevu. Obžalovaný k výpovedi poškodenej uviedol, že „keď som ňu priviazal o radiátor, nebolo to viac ako 10-15 minút, mala si vtedy vypité...“

Z výpovede svedka O. C. vyplynulo, že je zať svedkyne I. C. a obžalovaného O. C.. Svedok uviedol, že začal so svojou manželkou chodiť asi pred 6 rokmi. S tým, že ako sa zoznamovali mu povedala o probléme s alkoholom v ich rodine, ktorý má jej otec a teda, že pod vplyvom alkoholu býva agresívny. Tiež mu spomínala, že niekoľkokrát svokra I. C. napadol aj fyzicky, čo teda neskôr aj videl, keď spolu žili, tak niekoľkokrát k nim svokra prišla a mala zranenia na tvári. Asi pred tromi rokmi prišla k nim na návštevu mala rozbitú hlavu na temene, svokra povedala manželke, že jej manžel hodil fľašu do hlavy. Svedok uviedol, že bol priamo svedkom jednej takej veci asi tri roky dozadu, keď prišiel svokre na návštevu, tak svokra bola pripútaná o radiátor, jednou rukou varila, bola uplakaná a druhou rukou bola pripútaná o radiátor. Keď sa spýtal, že prečo je svokra pripútaná, iba mykla plecami a odpovedala, že pije, tým myslela svokra. Keď sa na to pýtal svokra (obžalovaného) tento mu uviedol, že poškodená neposlúcha. Vtedy keď ju našiel doma priviazanú o radiátor tak, v dome nebol nikto a obžalovaný si niečo robil v šope, v garáži. Priamym svedkom nejakých incidentov alebo útokov nebol, stalo sa viackrát, že svokra došla k nim a uviedla, že ju svokor napáda, snažila sa to aj skrývať, tým že nosila slnečné okuliare a mala modriny pod očami. Manželke raz svokra telefonovala, že ju manžel vyložil pri N. priehrade a poslal ju, aby išla k nim, bolo to v zime a manželka išla pre ňu. Úlohu v tomto zohral alkohol, vždy keď bol opitý obžalovaný čo sa často stávalo. Keď bol triezvy tak si nevšimli, že by ju napádal. Vyvrcholilo to už v apríli tohto roku, kedy manželke telefonoval svokrin kolega, že boli u neho doma, obidvaja svokor a svokra pod vplyvom alkoholu a svokor ho obviňoval, že v práci robia nejaké orgie a obviňoval ho, že má pomer so svokrou. Tak isto následne na to potom volala aj ďalšia kolegyňa s niečím podobným a žiadali ich, aby už niečo s tým začali robiť. Na základe uvedených udalostí v nedeľu išli pre svokra s tým, že keď prišli ona už bola zbalená, bola uplakaná, povedala, že ona odíde od neho, prišli k nim, tam prišli aj švagor so švagrinou O. C. ml. a V. H.. S tým, že sa s ňou porozprávajú a ona sa rozhodla, že podá trestné oznámenie, čo aj urobila, v čom ju aj deti teda podporili.

Z výpovede svedka O. C. mladšieho vyplýva, že podľa jeho názoru je celý prípad nafúknutá bublina, čo nie je pravda, keď to má vlastnými slovami povedať. Keby nebol alkohol, tak by sa nič takéhoto nebolo stalo. Za všetko môže alkohol. Podľa jeho názoru skutok sa nestal. Svedok uviedol, že už asi 5 rokov

nebýva s rodičmi, jeho matka začala piť asi pred 13 rokmi, keď jej bol zavraždený otec, nevedela sa s tým psychicky vyrovnáť. Rodičov navštevoval, keď nebol v robote, raz možno dvakrát do mesiaca. Keď ide do roboty tak sa tam zastaví, niekedy keď pomáhal u rodičov, tak bol u nich aj 6 hodín, občas k nim chodievali aj prespali s manželkou. Jeho matka mala občas na nohách modriny, ruky aj tvár mala občas doškriabané, ako padla na zem, keď sa pýtal na jej zranenia, tak mu povedala, že padla. Svedok uviedol, že bol aj prítomný, keď jeho matka spadla keď bola opitá, bolo to na večer, keď išla okolo jarku. Jeho matka mu nikdy nepovedala, že by ju jeho otec nejako fyzicky alebo verbálne napádal.

Z výpovede svedkyne O. V. H. vyplýva, že v danej veci vraj ide o spáchané nejaké psychické a fyzické týranie, nikdy nezažila, že by otec jej mamu psychicky alebo fyzicky týral, dlhšie už nežije s nimi, avšak chodila sporadicky na návštevu. Keď tam prišla, boli dve možnosti, buď bolo všetko v poriadku, obidvaja rodičia boli normálni, normálne sa k sebe správali, druhá možnosť, že prišla domov a u obidvoch rodičov boli badateľné následky alkoholu. Obidvaja rodičia dlhodobo pijú, nevidela tam žiadne negatívne správanie, oni sa s prepáčením opili a bolo im dobre, im to tak vyhovovalo. Oni skôr boli takí, že vyhľadávali nejaké návštevy, z dediny nejakých okolitých známych. Čo sa týka jej mamy, ona pila viac ako otec, ona bola psychicky slabšia, už keď bola ako dieťa ona sa s nimi ani neučila, od malička si pamätá, že im veľmi nepomáhala, lebo na to nemala po psychickej stránke, nie že teraz je nejaká zruinovaná, ale ona celý život bola taká aká je. Jedna vec čo ju veľmi zasiahlo psychicky kvôli čomu začala piť, že jej matke zabili otca, avšak otec sa práveže jej snažil pomôcť. Otec aj chcel, aby mama išla na protialkoholické liečenie, on jej chcel pomôcť, ale mamina nikdy nechcela, jej to tak vyhovovalo. Veľakrát chceli, aby sa mamina išla liečiť, ale nebol tam záujem, mamu psychicky zničila jediná zlá vec, že otec je notorický alkoholik už desaťročia. Podľa jej názoru otec neurobil žiadny trestný čin a nemá tu čo robiť, pretože nie je zlý človek. Jediné zlé je, že fakt veľa pil.

Z výpovede svedkyne V. N. vyplýva, že vie všetko čo sa stalo v apríli, keď išli od jej sestry, tak ich sused - obžalovaný čakal pred bránou a povedal im, že strašne sa hanbí, že vlastná rodina ho udala, povedal, že týral manželku, oni sa zasmiali, pretože mu neverili, s manželom sa nad tým pozastavili. Nezdalo sa im to, pretože videli ako oni žili. Ich susedia žili v poriadku, všetko spolu robili. Na tejto dedine sa vedľa nich nasťahovali pred 9 rokmi v roku 2006. Ako susedia sa deň čo deň spolu rozprávali, manžel chodil k susedovi keď niečo potreboval, aj on k nim potom chodil, radili sa ohľadom zvierat. Toto čo im vtedy v apríli sused povedal, tak to vážne s manželom nebrali. Chodievali k nim na návštevu, nesesávali spolu deň čo deň, ale iba pri rôznych udalostiach, či Vianoce, Veľká Noc... tak spolu posedeli, vždy si jeden druhého uctili, vážili, nikdy nevidela a nebola svedkom žiadneho takého niečoho, čo by sa nad tým začudovala, že by sused udrel susedu alebo by ju zbil, keď ich videli ísť na záhradu sadiť, držali sa okolo krku, cestovali spolu, vždy sa k sebe správali slušne. Zaznamenali, že aj sused aj susedka príležitostne pijú alkohol, nebolo to každý deň. K tomu uviedla len toľko, bolo to príležitostne, ale nikdy nevidela, že by sused ležal na zemi, že by niečo rozbíjal, že by zbil susedku. Ale stalo sa napr. aj jej manžel jej povedal, že prosím ťa choď pomôcť I., leží v snehu pri bránke. Ona mala z toho nohu porezanú od toho ľadu, veľmi mala vypité, plakala, kričala na suseda, prišiel pomohol im, nastrúhala jej zemiak, videla, že má nejaký výron, nebolo to prvýkrát, potom aj druhýkrát sused im došiel pogratulovať a plakal, „došiel som za vami neviem čo už mám robiť strašne by som chcel, aby I. prestala piť“. Išla pre susedku, išla k nim, po ceste ju podopierala, je im to neprijemné, že je tam sám, povedala jej, že má rodinu, deti, nech prestane piť. Došla k nim, nedala si už nič, dala si kávu. Odprevadila ju až hore po schodíkoch k nim do bytu. Je pravdou, že ešte potom párkrát ju videla, ale nebola už tak opitá, že by z nej bol cítiť alkohol. Nikto z nich neublížoval a nevideli ani to, že by si navzájom ubližovali. Ukazovala jej tabletky, že sa lieči. Povedala jej, že ak si dá na tabletky alkohol, že si môže ublížiť. Zdôverila sa jej, že už si navykla piť alkohol, že začala piť, keď jej sused zavraždil otca. Povedala jej dôvod pre ktorý podala trestné oznámenie na manžela a to, že deň alebo dva dni predtým spadla, mala modrinu na nohe, avšak ju nevidela, potom prišla dcéra G. a suseda sa jej bála povedať, že spadla, dcéra sa jej pýtala, že či ju zbil otec. Deti chceli, aby mama ani otec nepili. Otec už predtým 3 mesiace nepil. Suseda si ten alkohol trošku aj v malých dávkach dávala. Každý večer pri nej na návšteve, každý večer jej ona hovorí, že čo ona urobila a plače, že jej to je strašne ľúto, že ona si to neuvedomovala čo tým podaním na políciu urobí.

Z výpovede svedkyne F. G. vyplýva, že prišli tam bývať, vychádzali si spolu veľmi dobre, ak bol pán C. triezvy bol ako maslo. Keď mal vypité, dohodli sa, že sa nebudú rozprávať. Raz videla, že pán C. polieva manželku vodou, potom tam prišli a on prestal, to uviedla už aj na políciu. Svedkyňa ďalej uviedla, že išli z domu, kričali na neho aby prestal, tak tam potom prišla a on prestal. Stála za prístreškom a videla, že hore striekala voda a taká farebná postava alebo čosi sa tam motalo na tom balkóniku a potom zaregistrovala že voda syčala. Potom tam prišli a prestal.

Z výpovede svedka N. C. vyplýva, že s poškodenou pracuje 6 rokov, môže povedať, že chodila s modrinami do práce, ale nikdy nepovedala, že by bola od manžela bitá, ani sa na neho nesťažovala. Takto prišla do práce asi 3-4 krát za ten čas čo pracujú spolu 6 rokov. Alkohol to bol problém čo sa týka aj na pracovisku, ale nemala sťažnosti na muža ani na ich spolužitie. Modriny mávala na tvári, avšak vždy nosila slnečné okuliare, takže to boli asi oči, okuliare si v práci nedala dole. Jediné viditeľné čo boli to boli modriny na krku a škrabance na rukách. Škrabance boli na predlaktí, avšak nevie uviesť aké ročné obdobie bolo.

Z výpovede svedka V. Y. vyplýva, že je starostom obce Smolenice, správu o povesti obžalovaného nevypracoval, iba ju podpísal ako štatutár obce. Predmetnú správu na obžalovaného vypracovala zamestnankyňa obecného úradu pani T.. Uviedol, že si správu prečítal, avšak ako starosta obce podpisuje veľa dokumentov, aj stavebných a nemôže o všetkom vedieť, má na to svojich pracovníkov, teda nemôže povedať či s obsahom súhlasil alebo nesúhlasil. Osobne manželov C. nepozná, a preto sa nevie osobne vyjadriť k ich povesti. Vo funkcii starostu pôsobí posledný rok a počas jeho pôsobenia neriešil žiadne problémy, avšak asi jeho predchodca riešil s rodinou nejaké problémy v roku 2013.

Z výpovede svedkyne O. V. T. vyplýva, že je zamestnankyňa Obecného úradu Smolenice, uviedla že vypracovala správu na obžalovaného, ktorú pán starosta obce Smolenice podpísal. Vzájomne to medzi sebou konzultovali a starosta nemal žiadne výhrady. Osobne sa pozná s manželmi C., nie sú žiadna rodina ani príbuzní, pozná ich ako slušných ľudí. V dedine sa hovorilo o nejakých hádkach medzi manželmi a že pán C. má problémy s alkoholom. Ona nikdy nebola svedkom nejakej hádky.

Z výpovede znalca A. O. Y. vyplynulo, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného posudku na č.l. 63 - 75 vyšetrovacieho spisu. Závery predniesol v súlade s podaným znaleckým posudkom, t.j., že intelektová výkonnosť poškodenej sa nachádza na rozhraní dolného pásma priemeru a podpriemeru. Ide o osobnosť introvertovanú, so zníženým sebavedomím, so zvýšeným emocionálnym vzťahovaním sa okolitému svetu. Bola u nej diagnostikovaná závislosť na alkohole, kvôli čomu sa liečila, pravdepodobne nie je schopná úplnej abstinencie. Neboli diagnostikované prejavy fabulácie či konfabulácie. Nebola diagnostikovaná motivácia nehovoriť pravdu. Schopnosť vnímať, zapamätať si a reprodukovať udalosti, ktorých bola svedkom alebo sa ich nezúčastnila, je čiastočne znížená. Jej výpovede sú vierohodné. Jej vzťah k manželovi je poznačený čiastočnou závislosťou a ambivalenciou. Sú u nej prítomné príznaky týranej osoby a to prijala rolu obeť, nechala sa manipulovať a postupne izolovať od najbližších a známych, , prežívala pocit strachu a hanby, napriek opakovaným fyzickým útokom a ponižovaniu pretrvávala voči mužovi nepochopiteľná citová väzba, bola schopná ospravedlňovať jeho správanie, relativizovať vinu, začala piť kvôli tyranizujúcemu manželovi, aby otupila negatívne emócie. Ďalej uviedol, že aj výpovede teraz pred súdom aj interakcia medzi manželom a ňou naznačujú ako to z hľadiska sily vyzeralo v ich domácnosti. V jeho prítomnosti sa stáva bezmocná, závislá, schopná prijať pocity viny, aj keď pravdepodobne bola verbálne a fyzicky napádaná. Klasický syndróm týranej ženy. Tento cyklus sa pravidelne opakoval, ženy takéhoto typu v takomto vzťahu po odznení napádania a útokov ako i vytriezvení opäť sa nerealisticky vzťahujú k partnerovi, ktorý v čase nepitia, normálneho správania je považovaný za dobrého, a za spolužitia hodného. Znalec ďalej uviedol, že vo vzťahu k obžalovanému ako náhle povie dotyčný manžel nejaký názor, ktorý môže byť v rozpore s realitou, tak ona je bezmocná a prijíma ten názor bez korekcie. Prijíma jeho koncepciu výkladu reality, ktorá často môže byť iná. Ona zo seba urobila tú, ktorá by mala byť vinná za to ako vypovedala minulosti, ona mala pocit hanby, viny, ale u manžela tieto pocity absentovali. U poškodenej je znížený mnestický kvocient, niektoré detaily v minulosti nemusela vnímať celkom presne, je to dispozičné, a jednak to môže byť vplyvom užívania alkoholu, ktorý znižuje kapacitu pamäťových schopností. Trauma u poškodenej sa prejavovala stupňujúcou úzkosťou, strachom, izoláciou, zvýšenými pocitmi hanby nielen kvôli vlastnému pitiu, ale aj kvôli tomu, že musela tajiť spôsob života s manželom. Sú tu aj nejaké ochorenia, celková jej telesná kondícia, aj zvýšené pitie, je znakom traumatizácie, alkohol začala požívať častejšie, aby redukovala napätie, úzkosť, ktoré sú výsledkom súžitia a interakcie medzi nimi dvomi. Prognóza psychiatrického stavu poškodenej z psychiatrického hľadiska nie je priaznivá, lebo ako to už u týraných osôb býva, potrebujú hlavne podporu, potrebujú tú prechodnú fázu osamotení prekonať, pretože ak k tomu nepríde, nastáva typický obraz ako nám ukázala, pocity viny, hanby, bezmocnosti, osamotení a závislosti na aktuálne idealizovanom agresorovi. Poškodená potrebuje poskytnutie psychiatrickej alebo psychologickkej starostlivosti. Na otázky obhajcu doplnil, že pre závery ako podklad slúžil vyšetrovací spis, znalecký posudok vypracoval dňa 23.06.2015 a po tomto dátume nevidel vyšetrovací spis. vzhľadom na to, že posudok vychádza z výpovedí pred vznesením obvinenia, bol vypracovaný pred vznesením obvinenia, uznesenie o pribratí znalca nebolo doručené obvinenému ani obhajcovi, obhajca vzniesol námietku použiteľnosti tohto dôkazu

Súd uznesením podľa § 277 ods. 2 Tr. por. odmietol návrh prokurátorky na doplnenie dokazovania spočívajúci v pribratí znalcov na posúdenie stavu obžalovaného na posúdenie depravácie osobnosti obžalovaného, jeho alkoholizmu, na posúdenie pohotovosti obžalovaného, agresívneho správaniu, konaniu, na posúdenie jeho charakteristiky osobnosti, emocionality, posúdenie vyšších citov, na posúdenie potenciálnej nebezpečnosti obžalovaného pre spoločnosť a na posúdenie vzťahu obžalovaného k manželke a k deťom a taktiež súd odmietol aj návrh na doplnenie dokazovania zo strany prokurátorky prednesený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.02.2016 a to návrh na pribratie znalca z odboru zdravotníctva - farmácia, odvetvie psychiatria, návrh na zadováženie listinných dokladov o rozvodovom konaní medzi obvineným aj poškodenou. A to z dôvodu, že ide o návrhy nadbytočné vzhľadom na vykonané dokazovanie, pričom prokurátorovi nebránilo nič, aby takého dôkazy zaobstaral pre podaním obžaloby. Súd v tomto prípade odmietol nahrádzať prokurátora v prípravnom konaní.

Prokurátorka v rámci záverečnej reči uviedla: „Skutkový stav tak ako bol ustálený vo výrokovej časti obžaloby vychádzal z výpovedí poškodenej a svedkov, ktorí neodmietli vypovedať pred vznesením obvinenia obžalovanému O. C.. Vychádzal tiež zo znaleckého posudku A. O. Y., ktorý vyšetril poškodenú a zo záverov ním vypracovaného znaleckého posudku vyplynulo, že u poškodenej I. C. sú prítomné znaky týranej osoby. Poškodená prijala rolu obete, nesťažovala sa, tajila pred okolím kruté zaobchádzanie manžela s jej osobou, nevyhľadávala lekárske ošetrenie, ani pomoc polície. Na políciu išla až na nátlak dcéry. V tom čase sa nechala manipulovať, izolovať od najbližších a známych, prežívala pocity strachu a hanby v súvislosti so správaním obžalovaného voči nej. Napriek týmto kritickým fyzickým ale i psychickým útokom obžalovaného voči nej bola u nej stála citová väzba k obžalovanému. Ako spočívajúca syndróm týranej osoby v jeho základných znakoch v tom, že obeť ospravedlňuje správanie agresora, relativizuje jeho vinu, takýmto spôsobom sa správala aj poškodená v danom prípade. Jej osobnosť je čiastočne poznamenaná závislosťou na alkohole, v danom prípade znalec jednoznačne povedal, že začala piť kvôli tyranizujúcemu manželovi, aby otupila negatívne následky jeho správania na svojej psychike a nie z dôvodu tragického úmrtia svojho otca. Po vznesení obvinenia poškodená v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní zmenila svoje výpovede v prospech obžalovaného, kde vinu z väčšej časti kládla na seba. Ako vyplývalo zo znaleckého výsluchu A. Y. na hlavnom pojednávaní, tento uviedol, že výpovede obžalovaného i poškodenej na hlavnom pojednávaní, ich vzájomné interakcie vytvárajú obraz ako to v skutočnosti vyzeralo u nich v domácnosti. Poškodená v prítomnosti obžalovaného sa stáva bezmocná, závislá, nekriticky prijíma jeho názory, je schopná prijať pocity viny, pričom v danom prípade ide o klasický syndróm týranej ženy. Poškodená prijíma nekriticky koncepciu výkladu obžalovaného, ktorá je často iná ako realita. Poškodená urobila zo seba tú, ktorá by mala byť vinná, že vypovedala usvedčujúco proti obžalovanému, pričom pocity hanby a viny u obžalovaného absentujú. Na hlavnom pojednávaní svedok O. C. povedal, že síce nebol priamym svedkom konania obžalovaného, avšak o útokoch obžalovaného na poškodenú vedel od svojej manželky. Viackrát k nim poškodená prišla s tým, že ju manžel napáda, snažila sa následky jeho útokov skrývať, maskovala ich napr. snečnými okuliarmi, sám videl ako obžalovaný pripútal poškodenú o radiátor a poškodená potom plakala. Poškodená mala zranenia na rôznych častiach tela a to i súčasne a výpovede o tom, že boli spôsobené pádmi pod vplyvom alkoholu sú nepresvedčivé. Tak isto svedok Benjamín C. uvádza následky zranení poškodenej, tieto popísal, pričom uviedol, že po vzatí obžalovaného do väzby už poškodená žiadne modriny ani iné zranenia nemala. Výpovede svedkov z hlavného pojednania a to rodinných príslušníkov O. C. ml., manželov H. považujem za nedôveryhodné. Z. C. uviedol, že s rodičmi nebýva už vyše 5 rokov, navštevoval ich sporadicky, jeden - dvakrát mesačne. Dcéra uviedla, že chodila domov raz za dva mesiace na pár hodín, avšak jej manžel tvrdil, že s manželkou V. H. boli u svokrovcov každý víkend, nikdy si samozrejme nič nevšimli na spolunažívaní rodičov, resp. svokrovcov. Tak isto svedkovia popísali aj incident kedy bola poškodená sporo oblečená na balkóne a obžalovaný ju polieval záhradnou hadicou. Opakovane musím zdôrazniť, že to čo sa tu deje na hlavnom pojednávaní, že došlo k zmenám výpovede najmä poškodenej, ide o typický prejav týranej ženy, takéto konanie zapadá do schémy správania sa týranej osoby. Rodinní príslušníci, ktorí zväčša v prípravnom konaní odmietli vypovedať, na hlavnom pojednávaní uvádzali skutočnosti v prospech obžalovaného, ktorý je pod vplyvom alkoholu vulgárny a agresívny voči poškodenej a preto s najväčšou pravdepodobnosťou na naliehanie práve poškodenej, ktorá viní z celej situácie najmä seba, pričom agresora, ktorým je práve obžalovaný, tohto bráni. Je preto otázne ako si vysvetliť situáciu, že po vzatí obžalovaného do väzby v inej trestnej veci zrazu zranenia na tele poškodenej zmiznú a tieto nemá. Domáce násilie je špecifické práve tým, že prebieha v uzavretom okruhu dvoch osôb, na verejnosti domáce násilie zvyčajne nepreniká. Pri domácom násilí ako i v tomto prípade má štát, štátne orgány, ako aj súd zákonnú povinnosť chrániť obeť domáceho násillia. V tomto

prípade poškodenú, ktorá je zmanipulovaná práve v dôsledku syndrómu týranej osoby, ktorým trpí. Čo sa týka návrhu trestu, v danom prípade zákonným spôsobom by mala byť vec riešená tak, že by súd odročil hlavné pojednávanie a vyčkal na rozhodnutie krajského súdu o odvolaní v trestnej veci sp.zn. 5T/33/2015, v ktorej bol obžalovaný neprávoplatne uznaný za vinného, nakoľko vo vzťahu k tomuto rozsudku prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. V prípade, že by tohto rozhodnutia nebolo, zo strany prokuratúry by bol navrhovaný trest v zmysle § 208 ods. 2 Tr. zák. s použitím prirážajúcich okolností v zmysle § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. a to v trvaní minimálne 9 rokov, 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva, zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má jej záznam a to Okresným súdom Trnava bol uznaný vinným a odsúdený trestným rozkazom zo dňa 22.11.2014 sp. zn. OT/230/2014 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, bol mu uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a tiež mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok. Súd tento pripojený spis aj oboznámil na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný bol „neprávoplatne“ odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.09.2015 sp. zn. 5T/33/2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov a tiež uložené ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou. V čase konania hlavného pojednávania, o odvolaní obžalovaného rozhodnuté ešte nebolo.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný O. C. má evidované 2 priestupky, prvý záznam sa týka priestupku proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ďalší priestupok má obžalovaný za porušenie pravidiel cestnej premávky podľa § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Zo správy z Obce Smolenice vyplýva, že správanie obžalovaného na verejnosti je slušné. V obci Smolenice je známe, že v poslednom období obžalovaný vo veľkej miere požíval alkoholické nápoje, pod ich vplyvom bol arogantný, nadával a správal sa vulgárne, svojím konaním obťažoval hlavne manželku I. C. a rodinných príslušníkov, ale aj iných občanov obce s ktorými prichádzal do styku. Pod vplyvom alkoholu sa z obžalovaného stával konfliktný človek, ktorý opakovane vyvolával incidenty a ľudí slovne napádal. Tiež je v správe uvedené, že svoju manželku často fyzicky napádal, ponižoval, vyhrážal sa jej a tým aj ju psychicky týral. Oficiálna sťažnosť zo strany pani C. na obec nikdy nebola podaná. Na obecný úrad bol oficiálne predvolaný a riešený v júli 2013 z dôvodu susedského konfliktu, pretože znečisťoval a neoprávnene užíval ich pozemok a bránil susedom k vstupu na pozemok.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov zo dňa 08.07.2015 vyplýva, že obžalovaný sa nachádza od 25.04.2015 vo výkone väzby a je umiestnený na oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Po prijatí do výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Doposiaľ nebol disciplinárne riešený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom návštev, korešpondencie a telefonovania Obvinený nevyužil možnosť ponuky zaradenia do práce.

Súd sa oboznámil aj so zápisnicou o prehliadke tela a tiež fotodokumentáciou zranení I. C. zo dňa 20.04.2015, ktorá je súčasťou vyšetrovacieho spisu na č.l. 77-80.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 183 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z. %2523183'&ucin-k-dni='30.12.9999'> na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona, blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom počítavala ako ujmu vlastnú.

Na základe vykonaného dokazovania súd nepovažoval vinu obžalovaného za žalovaný skutok zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona za preukázanú riadne a v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z uskutočnených svedeckých výpovedí počas konania pred súdom nebolo preukázané, že by prichádzalo k uvedenému trestnému činu týrania blízkej osoby zo strany obžalovaného. Tak ako poukazuje prokurátorka v záverečnej reči skutkový stav uvedený v obžalobe bol formulovaný z výpovedí poškodenej a svedkov, ktorí neodmietli vypovedať pred vznesením obvinenia proti obžalovanému. Taktiež zo znaleckého posudku PhDr. O. Y., ktorý vyšetril poškodenú a zo záverov ním vypracovaného znaleckého posudku vyplýva, že u poškodenej sú prítomné znaky týranej osoby, avšak poškodená sama vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že si predmetné zranenia privodila sama v stave pod vplyvom alkoholu. Poškodená po vznesení obvinenia a tiež na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď v prospech obžalovaného, kde následne všetku vinu kládla na seba. Aj z výpovede O. C. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že nebol priamym svedkom konania obžalovaného, o všetkých skutočnostiach a útokoch obžalovaného sa dozvedel iba sprostredkovane od svojej manželky. Svedok O. C. bol prítomný iba pri udalosti, keď videl pripútanú poškodenú o radiátor a poškodená potom plakala, iných skutkov týkajúceho sa týrania nebol priamym svedkom. Výpovede svedkov z hlavného pojednávaní a to rodinných príslušníkov O. C. ml., manželov H. nevykazujú dôveryhodné skutočnosti, ktoré by preukazovali trestnú činnosť obžalovaného. Rodinní príslušníci na hlavnom pojednávaní uvádzali skutočnosti v prospech obžalovaného, ktorý je pod vplyvom alkoholu vulgárny a agresívny, avšak tiež poukázali na problémy, ktoré má tiež aj poškodená s alkoholom. Pokiaľ ide o námietku obhajcu ohľadom použitia vypracovaného znaleckého posudku, súd sa s ňou nestotožnil, pretože aj keď bol znalecký posudok vypracovaný pred vznesením obvinenia, znalec bol vypočutý kontradiktórnym spôsobom na hlavnom pojednávaní. Treba však prisvedčiť obhajobnej námietke, že znalec vychádzal výlučne len z výpovedí poškodenej pred vznesením obvinenia a nevychádzal už zo zmenených výpovedí poškodenej po vznesení obvinenia. Súd nespochybňuje závery znaleckého posudku, ale podľa názoru súd znalec sám, nemôže označiť páchatela trestného činu. Navyše tak ako už bolo vyššie uvedené, nebolo preukázané, žeby obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a len na základe znaleckého posudku, ktorý vychádzal z výpovede poškodenej pred vznesením obvinenia a výpovede svedka C., ktorý nikdy nebol priamym svedkom protiprávneho konania obžalovaného (okrem konania nižšie uvedeného) nemožno dospieť k záveru o vine obžalovaného za žalovaný skutok zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Naopak, tunajšiemu súdu v priebehu vykonávaného dokazovania vyplynula a bola preukázaná trestná činnosť obžalovaného v časti žalovaného skutku a to len v časti podanej obžaloby týkajúcej sa obmedzenia osobnej slobody poškodenej I. C., ktorá bola v presne nezistenom čase v roku 2010-2012 po konflikte so svojím manželom O. C. v Z. v rodinnom dome na ul. S. N. č. XX/A, pripútaná v kuchyni ich rodinného domu policajnými putami o radiátor, a preto poškodená I. C. obmedzená na osobnej slobode približne 10 - 15 minút a to až do doby príchodu Marcela C., ktorý ju po príchode do rodinného domu našiel uplakanú a osamotenú, na čo jej vzápätí odomkol putá. Uvedená trestná činnosť obmedzenia osobnej slobody poškodenej je preukázaná výpoveďou samotného obžalovaného keď uviedol, že „I. nachvíľu ťa tu pripútam o radiátor.“ Taktiež aj poškodená uviedla, že bola raz v sobotu pripútaná policajnými putami o radiátor v kuchyni rodinného domu, kde varila guláš, až následne bola oslobodená zaťom O. C.. Svedok O. C. tiež vo svojej výpovedi uviedol, že poškodená I. C. bola pripútaná o radiátor v kuchyni a plakala s odôvodnením, že ju manžel pripútal a že jej manžel je pod vplyvom alkoholu. Keď sa pýtal na túto samotnú skutočnosť obžalovaného, ktorý si robil niečo v šope, v garáži, uviedol mu, že poškodená neposlúcha. Obžalovaný spáchanie uvedeného skutku nepoprel ani vo svojej

výpovedi, len po tom ako poškodená vypovedala, túto opravil, že o radiátor bola priviazaná nie viac ako 10-15 minút na rozdiel, keď poškodená vypovedala, že pripútaná o radiátor bola asi polhodinu, hodinu. Podľa názoru súdu je obžalovaný spoľahlivo usvedčovaný obsahom výpovede poškodenej I. C., svedka O. C. a v hlavne aj výpoveďou samotného obžalovaného. Pokiaľ ide o dobu obmedzenia osobnej slobody poškodenej, súd túto ustálil v prospech obžalovaného, keď nebolo preukázané bez akýchkoľvek pochybností, že poškodená bola pripútaná o radiátor viac ako uviedol sám obžalovaný.

Priame dôkazy vo svojom súhrne vytvárajú podľa názoru súdu presvedčivú sústavu dôkazov o protiprávnom konaní obžalovaného. Súd každý dôkaz vyhodnotil jednotlivo a následne aj vo vzájomnom súhrne s ostatnými dôkazmi a neexistuje žiadna ani len najmenšia pochybnosť o trestnej činnosti obžalovaného pri danom skutku obmedzenia osobnej slobody poškodenej I. C.. Z výpovedí obžalovaného ako i z výpovede svedkov danej udalosti - protiprávneho konania obžalovaného vyplýva, že to bol obžalovaný, ktorý obmedzil osobnú slobodu blízkej osobe svojej manželke I. C. prostredníctvom pút tým, že ju pripútal k radiátoru nachádzajúcim sa v kuchyni ich rodinného domu.

Protiprávnym konaním, opísaným vo výroku rozsudku, obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), § 127 ods. 4 Trestného zákona, nakoľko inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, ktorou je nepochybne jeho manželka poškodená I. C. v zmysle ustanovenia § 127 ods. 4 Trestného zákona. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je osobná sloboda danej osoby a jej voľný pohyb.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný. Prvý záznam je z roku 2014, kedy bol odsúdený podmienene na 6 mesiacov so skúšobnou dobou jeden rok. Z miesta bydliska je hodnotený tak, že nebol prejednaný obcou Smolenice v priestupkovom konaní. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný má evidované 2 priestupky, jedenkrát ide o priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (dátum spáchania priestupku - 10.07.2012), ďalší priestupok má obžalovaný za porušenie pravidiel cestnej premávky podľa § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (dátum spáchania priestupku - 04.07.2013). Z hodnotenia Miestneho úradu Obce Smolenice nemožno vyvodzovať závery o osobe obžalovaného, pretože uskutočnenými svedeckými výpoveďami na hlavnom pojednávaní a to starostu obce Smolenice alebo zamestnankyne obce Smolenice vplynulo, že títo nepodali hodnoverné hodnotenie obžalovaného a to pre rozporné v ich vzájomných výpovediach. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS a ÚVV Leopoldov vyplýva, že obžalovaný sa nachádza vo výkone väzby umiestnený na oddiele so zmierneným režimom výkonu väzby. Obžalovaný po prijatí do výkonu väzby nemal problémy s adaptáciou na jej podmienky, príkazy a nariadenia príslušníkov väzenského zboru plní a rešpektuje. Konfliktne situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Obžalovaný nebol doposiaľ disciplinárne riešený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom návštev, korešpondencie a telefonovania. Obvinený nevyužil možnosť ponuky zaradenia do práce.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchateľ spáchal viac trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, pretože tento trestný čin spáchal skôr ako bol doručený (dňa 22.11.2014) už spomínaný trestný rozkaz Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014, sp.z. OT/230/2014.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu obžalovaného, na následok tohto činu, na zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Trestného zákona na strane obžalovaného je tá, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, ako priťažujúcu okolnosť mu zohľadnil, že spáchal viac trestných činov. Trestná sadzba za spáchaný trestný čin je uvedená v § 183 ods. 2 Trestného zákona v rozpätí od troch do osem rokov. Pri ukladaní trestu v tomto prípade nedochádzalo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby, ani k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby, vzhľadom na rovný pomer poľahčujúci a priťažujúcich okolností. Súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2014 a právoplatného 22.11.2014 pod sp. zn. OT/230/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. V tejto trestnej sadzbe súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, t.j. na spodnej hranici trestnej sadzby. Súd s poukazom na požiadavku individuálnej a generálnej prevencie považoval výšku uloženého trestu za zákonnú, dôvodnú, primeranú a spravodlivú. Nakoľko obžalovaný nebol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, tunajší súd rozhodol podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) tak, že obžalovaného zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pri rozhodovaní o výške trestu súd zohľadnil najmä nebezpečnosť trestnej činnosti pre spoločnosť. Tejto trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholu, ktorého účinky podnecujú jeho prirodzenú vlastnosť, agresivitu. Správanie obžalovaného vo výkone väzby je na požadovanej úrovni. Uložený trest tak splní predovšetkým účel ochrany spoločnosti pred obžalovaným ako páchateľom trestnej činnosti. Sekundárne by mal splniť účel takzvanej generálnej prevencie a v neposlednom rade i morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Po vyhlásení rozsudku podal obžalovaný proti tomuto rozsudku odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.